

Vereniging voor Burgerlijk Recht

Bastion 2016

Voorjaarsvergadering VBR 8 april 2016
Bastion van het Burgerlijk Recht
"Digitaal privaatrecht"

Jonge civilisten bestormen het Bastion van het Burgerlijk recht. Op deze voorjaarsvergadering van de VBR presenteren vier jonge civilisten hun onderzoek op het terrein van digitaal privaatrecht als opening van de gedachtewisseling hierover. Anna Berlee (TiU) en Emile Verheul (RUG) behandelen het thema vanuit het goederenrecht. Meer specifiek gaat Berlee in op de verstrengeling van software en hardware (de opkomst van onoverdraagbare zaken) en is het onderwerp van Verheul 'artikel 3:86 BW en internetaankopen'. Stefan Kulk (UU) vertelt ons vanuit het intellectueel eigendomsrecht iets over de onzekere toekomst van de hyperlink. Tot slot behandelt Eline Verhage (UL) het thema vanuit het perspectief van geschillenbeslechting. Zij zal iets vertellen over ADR en ODR en de digitalisering van de rechtspraak. Al met al belooft het een zeer interessante middag te worden met voldoende inhoud en mogelijkheden tot discussie. Wij hopen u allen te zien!

Wanneer? Vrijdag 8 april 2016 om 14 uur
Waar? Universiteit Utrecht, ASP (Achter de Sint Pieter)
200 (de Raadszaal), Utrecht. Aanmelden voor de
vergadering (voor leden) en het aanvragen van
lidmaatschap kan via de website

www.verenigingvoorburgerlijkrecht.nl.

Vereniging voor Burgerlijk Recht

Bastion 2016

Voorjaarsvergadering VBR 8 april 2016

Bastion van het Burgerlijk Recht

"Digitaal privaatrecht"

13.30 – 14.00	Ontvangst
14.00 – 14.05	Huishoudelijk gedeelte
14.05 – 14.30	Anna Berlee: Verstrengelde software en hardware; over de opkomst van onoverdraagbare zaken
14.30 – 14.40	Discussie
14.40 – 15.05	Emil Verheul: Artikel 3:86 BW en internetaankopen
15.05 – 15.15	Discussie
15.15 – 15.40	Thee en koffie
15.40 – 16.05	Stefan Kulk: De onzekere toekomst van de hyperlink
16.05 – 16.15	Discussie
16.15 – 16.40	Eline Verhage: ADR en ODR en digitalisering rechtspraak
16.40 – 16.50	Discussie
16.50 – 17.00	Uitreiking VBR Publicatieprijs 2015
17.00	Borrel

Anna Berlee

"Verstrengelde software en hardware; over de opkomst van onoverdraagbare zaken"

Techniek en goederen zijn meer en meer met elkaar verweven. Dit samenspel brengt fantastische mogelijkheden met zich mee, maar ook enkele kanttekeningen. In het bijzonder wordt in deze bijdrage ingegaan op hoe de verwevenheid van hardware, software en bijna constante internetverbinding van apparatuur één van de kernregels van het goederenrecht op scherp zet: de beperkte onoverdraagbaarheid van goederen. Wat blijft er nog van dat uitgangspunt over als producten op afstand kunnen worden gedeactiveerd en daarmee onbruikbaar of zelfs waardeloos worden? Heeft een onoverdraagbaarheidsbeding dan nog enkel verbintenisrechtelijke werking of ook goederenrechtelijke?

Over de spreker

mr. A. Berlee is docent privaatrecht aan de Universiteit van Tilburg en schrijft een rechtsvergelijkend proefschrift over de toegang tot openbare registers voor registergoederen en de balans tussen het beginsel van publiciteit in het goederenrecht en de privacy van geregistreerden.

Met dank aan Walter Dijkshoorn voor de illustraties

Emil Verheul

“Artikel 3:86 BW en internetaankopen”

Artikel 3:86 BW is voor het digitale tijdperk tot stand gekomen. Op grond van het artikel wordt een derde te goeder trouw die een zaak om baat heeft verkregen beschermd tegen beschikkingsonbevoegdheid van de vervreemder. Indien het een gestolen zaak betreft, treedt de bescherming slechts (direct) in indien ‘de zaak door een natuurlijke persoon die niet in de uitoefening van een beroep of bedrijf handelde, is verkregen van een vervreemder die van het verhandelen aan het publiek van soortgelijke zaken anders dan als veilinghouder zijn bedrijf maakt in een daartoe bestemde bedrijfsruimte, zijnde een gebouwde onroerende zaak of een gedeelte daarvan met de bij het een en ander behorende grond, en in de normale uitoefening van dat bedrijf handelde’, aldus lid 3 van de bepaling.

Twee problemen dringen zich op wanneer de derde te goeder trouw de zaak heeft verkregen via internet. In de eerste plaats gaan de goederenrechtelijk handboeken ervan uit dat art. 3:86 BW slechts van toepassing is indien de derde te goeder trouw is afgegaan op de feitelijke macht die de vervreemder over de zaak uitoefent, welke macht de vervreemder zou legitimeren als eigenaar. Bij internetaankopen is daarvan geen sprake. Het enige dat de internetkoper waarneemt is de website van de verkoper en de postbode die het pakketje bezorgt. De vraag is of deze zogenoemde legitimatieleer in de weg staat aan derdenbescherming bij internetaankopen. Wanneer deze vraag ontkennend wordt beantwoord, kan lid 3 nog roet in het eten gooien als het gaat om gestolen zaken. Vereist is volgens het artikellid dat de zaak wordt gekocht in een ‘daartoe bestemde bedrijfsruimte, zijnde een gebouwde onroerende zaak.’ Het is de vraag of dit artikellid ruimte biedt voor een interpretatie die meer is toegesneden op het digitale tijdperk.

Over de spreker

Emil Verheul studeerde Duitse Taal & Cultuur en Nederlands Recht aan de Rijksuniversiteit Groningen. Hij is sinds september 2014 als promovendus aan de Rijksuniversiteit Groningen verbonden, alwaar hij een proefschrift schrijft over het eigendomsvoorbehoud.

Met dank aan Walter Dijkshoorn voor de illustraties

Stefan Kulk

"De onzekere toekomst van de hyperlink"

In de voordracht staat de auteursrechtelijke status van de hyperlink centraal. Een hyperlink – of kort: een link – is een verwijzing naar een locatie op het web. Door op een link te klikken, kan men bijvoorbeeld een webpagina, een foto of ander online opgeslagen materiaal openen. Er is veel discussie over de auteursrechtelijke status van de link. Met name over de vraag of linken naar elders opgeslagen materiaal een openbaarmaking is, en daarmee mogelijk een inbreuk. De onzekerheden die bestaan met betrekking tot het plaatsen van een link in al zijn verschijningsvormen zullen in deze voordracht worden blootgelegd. Daarnaast wordt ingegaan op de mogelijke gevolgen van deze rechtsonzekerheid, in het bijzonder voor de innovatie in de informatietechnologie.

Over de spreker

Stefan Kulk is promovendus en docent aan de Universiteit Utrecht. Hij schrijft zijn proefschrift over de aansprakelijkheid van internetdienstverleners voor auteursrechtinbreuken.

Met dank aan Walter Dijkshoorn voor de illustraties

Eline Verhage

"ADR en ODR en digitalisering rechtspraak"

De wereld om ons heen digitaliseert in hoog tempo. Het digitale tijdperk vraagt om juridische geschilbeslechtingmethoden die aansluiten bij de realiteit van het dagelijks leven. Sinds de jaren '70 kent Nederland een pluriforme toegang tot het recht. Zo kunnen burgers zich tot de overheidsrechter wenden of hun geschil voorleggen aan een buitengerechtelijke geschilbeslechtingsinstantie. Laatstgenoemde instanties hebben in Nederland sterk bijgedragen aan de afwikkeling van consumentengeschillen. In lijn met het door mij te verrichten promotieonderzoek spitst deze presentatie zich toe op Alternative Dispute Resolution ('ADR') en Online Dispute Resolution ('ODR') in consumentenzaken. Van belang is met name dat het buitengerechtelijk afwickelen van consumentengeschillen in 2013 een Europese dimensie heeft gekregen met de uitvaardiging van Richtlijn 2013/11/EU inzake ADR voor consumenten en Verordening nr. 524/2013 inzake ODR voor consumenten. De Europese wetgever heeft hoog ingezet op het digitaal afwickelen van consumentengeschillen. Kan deze Europese ontwikkeling in de wereld van ADR/ODR voor consumentenzaken mogelijk inspiratie bieden voor het digitaliseringstraject binnen de Nederlandse overheidsrechtspraak (Kwaliteit en Innovatie)?

Over de spreker

E.N. (Eline) Verhage is sinds 1 september 2014 als PhD Fellow en docent Burgerlijk Procesrecht verbonden aan het Instituut voor Privaatrecht, Universiteit Leiden. Gedurende haar studietijd in Leiden heeft zij stagegelopen op een advocatenkantoor en meerdere student-assistentenschappen vervuld. Haar onderzoek ziet op de institutionele en procesrechtelijke implicaties van de Europese Richtlijn 2013/11/EU (ADR-richtlijn) en de Verordening nr. 524/2013 (ODR-verordening) voor de Nederlandse praktijk van het buitengerechtelijk oplossen van consumentengeschillen.

Met dank aan Walter Dijkshoorn voor de illustraties

